

Salatín

14. jún 2014

Liptovská Lúžna (717 m.n.m.) – Ráztocké sedlo (1233 m.n.m.) – Salatín (1630 m.n.m.) – Ráztocké sedlo (1233 m.n.m.) – Liptovská Lúžna (717 m.n.m.)

48 turistov odchádza z Oslian o šiestej hodine cez Žarnovicu, Banskú Bystricu a Donovaly do Liptovskej Lúžnej. Na dnešný deň hlásia meteorológovia premenlivé počasie s občasnými miestnymi prehánkami, čo sa doslova naplnilo. Pôvodne mala trasa dnešnej túry viesť zo Železného (970 m.n.m.) do Ráztockého sedla (1233 m.n.m.), ale už vopred sme vedeli, že je tu ťažký polom a chodník je nepriechodný.

Do Lúžnej (717 m.n.m.) prichádzame krátko po ôsmej a o pol deviatej už kráčame do Ráztockého sedla. Cestou obdivujeme pasienky s početným stádom oviec a rázovitost Liptovskej prírody. Podľa mapy je to dlhšia časť našej túry. Necelých šesť kilometrov s prevýšením 534 metrov do Ráztockého sedla sme zvládli krátko pred desiatou hodinou. Tu sa rozhodli niektorí túru ukončiť, pretože nasledujúcich jeden a pol kilometra na Salatín (1630 m.n.m.) má prevýšenie 396 metrov a trvá vyše hodiny. Uprostred tohto náročného úseku sa obloha zaťahuje a začínajú padať prvé kvapky. O štvrt' na dvanásť prichádzame na Salatín v pršiplášťoch. Dážď silnie, dokonca padá aj ľadovec, ale po pol hodine je už obloha po daždi opäť čistá a slnečná, takže môžeme obdivovať Tatry a Liptov. Zdržíme sa asi pol hodiny na posilnenie a načerpanie síl. Trasa späť do Liptovskej Lúžnej už nie je taká náročná, zvládame ju pomerne hravo. Po asi dva a pol hodine sme o trištvrte na tri v dedine. Krátky oddych v miestnom pohostinstve si krátime rozhovorom s domácimi obyvateľmi. Ešte spoločná fotka pred drevenicami v obci a nastupujeme do autobusu. Ani dnes nás nami najviac navštevované pohorie nesklamalo. Každý z nás si môže povedať: „Stálo za to!“ Cestu domov volíme cez Ružomberok a Martin s krátkou zastávkou v Trusalovej.

Ladislav Vlčko

